

Memoria

Tinerimei Române

ABONAMENT ANUAL:

Pe un an.....Lei 180—
Pe un jumătate an.....Lei 90—
Pe 3 luni.....Lei 40—
Autorități și instituțiuni.....Lei 500—
In streinătate dublu.

ANUNȚURI DUPĂ TARIF SE PRIMESC
LA ADMINISTRAȚIA ZIARULUI
CLUJ, STRADA REGINA MARIA No. 19

REDAȚIA:

Cluj, Strada Regina Maria Nr. 4. — Telefon: 7-60
ADMINISTRAȚIA:
Cluj, Strada Regina Maria Nr. 19. — Telefon: 10-86

Organizațiile de voinici.

O agitație stupidă și interesată au pornit în unison toate partidele a căror forță politică unică a fost schingiurea conștiinței maselor populare. În același timp a început să strige și presa mai mult sau mai puțin românească ca origine și fel de gândire. N'a rămas mai pe jos nici presa minoritară maghiară în a vedea în organizațiile de voinici un pericol al minorităților în munca viitoare a acestor organizații.

Intregul acest jazz — band urlător fără nici o consistență principială sau interes comun — căci vai ce comunitate de principii sau interese poate fi între „Viitorul” „Indreptarea” și „Adevărul” sau între toate laolaltă și „Ellenzek”-ul sau „Kelti Ujsag”-ul lui Bethlen sau Bánfy? — nu dovedește decât că prin acest început de organizare, am nimerit cuil în cap. Așa că tot ceea ce este comun este teama, frica de interesele lor proprii și nu de acelea ale statului, care nu va suferi nimic, ci dimpotrivă se va ridica și se va întări! Și iată de ce:

„Viitorul” și „Indreptarea” strigă. Desigur. Partidul național țărănesc a realizat alegerile libere, deci otrava, care va trebui să debiliteze și să distrugă organisme lor politice. Intreg calculul lor politic pe viitor conta pe uzarea prin guvernare a popularității — și astfel — a forței partidului nostru. Or este inadmisibil — pentru existența lor viitoare — ca un partid la guvern fiind, în a șasa lună de guvernare, nu numai că nu-și pierde nimic din popularitate, ci înregimentează în cadrele sale noi suflete tinere, insuflete și credincioase. Iată deci pericolul: Voinicii le amână până la minus infinit socotelile lor politice. Ei văd în cetele de voinici gârzi verzi și tot ceea ce poate vedea un organism bolnav, în delirul agoniei. Noi le spunem cel mai elementar lucru din viața politică: Cetele sunt adâncirea în masse a organizației noastre politice de până acum. Li invităm și le dorim același succes, dacă-l pot avea. Să continue,

poate, d-l Duca, cu „Vestitorii” Domniei Sale! Căci de început știm că a început pe vremuri nu prea imemoriale.

„Adevărul” se întrebă: „Nu sunt oare fascii à la Mussolini? Cu ulei de ricină?” De! Fiecare cu ce'l doare. Ei bine, nu sunt fascii. Sunt cete! Noi nu vom face marșul asupra Romei noastre, Bucureștiul, ci în schimb vom căuta să ocupăm Elămânzeștii de vale, Sărăceștii de munte și orice cătun unde se găsește o conștiință românească în înflorire, pentruca cultivându-o să ridicăm forța politică a mulțimei conștiente și astfel să reducem, să anulăm macrocefalia politică a Bucureștiului politic atrofiat. Vrem să ridicăm la o valoare politică potențială și dinamică sănătatea satelor, cinstea și morala colibelor, a mulțimei ignorate, căci așa cere, așa impune principiile democratice adevărate.

Ellenzekul și ceilalți? Desigur că văd un pericol minoritar, atunci când vitalitatea națiunii dominante — da dlor minoritari: a națiunii dominante — nu se va desvolta ca o buruiiană din marginea de drum, ci va crește ca un arbore puternic într'un sol sănătos și bine îngrijit. Această vitalitate și conștiință românească neaoșă, izvorâtă din popor, cultivată în popor, va fi garanția și a viitorului și a unității noastre contra tuturor devizelor de „nem, nem soha”, și „Hiszek Magyarország feltámadásában”, către cari conducătorii politice maghiare — să o recunoască odată cavalește — privesc cu adulațiune mai mult decât fanatică. Atâta vreme cât Budapesta va falsifica bancnote și conștiințe, noi, — fără să urim, căci înțelegem — dar ne simțim datorii să ne organizăm pulerea noastră națională. Dar cu astea n'au spus totul. Vom reveni.

Aron Păltineanu.

Zece Maiu.

Odinioară și acum.

de: Dr. Florian Dinculescu.

„Zece Maiu ne-o fi de-apururi Sfântă zi căci ea ne-a dat: Domn puternic țării noastre, Libertate și Regat!”

Zece Maiu 1866 ne-a adus înlăturarea pentru totdeauna a certurilor în jurul ocupării scaunului domnesc de către mulți competitori creați de vitregia soartei prin care a trecut neamul românesc, instituindu-se odată cu venirea Prințului Carol de Hohenzollern, această familie ca domnitoare pe tronul Principatelor Române.

Zece Maiu 1877 ne-a adus scuturarea de jugul secular din Stambul.

Zece Maiu 1881 ne-a adus Regalitatea și Regatul român liber și respectat în rând cu celelalte țări europene.

Așa se sfârșeau mai toate conferințele dela zece Maiu, înainte de marea războiu. În totdeauna însă dela compoziția micului școlar la prelegerile, discursurile, și orice vorbiri cu acest prilej se adaugă un dar plin de îngrijorare, și de speranțe însă, dar acest zece Maiu al României mic, ne va aduce pe un alt zece Maiu mult mai plin de bucurie și veselie, mult mai fericit; ne va aduce pe acel zece Maiu al eliberării tuturor Românilor „dela Nistru până la Tisa” în care cu toți Frații liberi și uniți cu noi să fim la oaltă într'o Românie mult mai mare și mai puternică o Românie a tuturor Românilor!”

Așa am crescut și ne-am crescut cărturarii noștri; așa am crezut de copii mici: crezul eliberării și unirii tuturor fraților cu Patria Mamă!

Toate lecțiile de istorie, toate prelegerile, literatura noastră dinaintea războiului cântecele populare la hora, pe plaiu cu turma, ori în urma plugului nu erau decât speranțele „unui viș de împlinit”, ori jalea curată, sinceră de frați pentru „Frații aflați în robie, la ei acasă!”

În sat ca și în oraș, în școală și în biserică, în armată... în orice societate culturală-socială... nu se făcea decât să se alimenteze focul sacru, moștenit „părinții din părinți” — cultul împlinirii idealului național. Toate problemele sociale-politice-culturale tindeau și se învârtteau în jurul acestui simbol al întregirii neamului.

Toate clasele sociale ca singură masă de simțire, nu se mai deosebiau între nimic, când se puneau problema între probleme a împlinirii României Mari.

Axa psihologică a întregului popor românesc din Regat, și de pretutindeni nu era alta decât aceea a eliberării și întregirii neamului.

Această psihologie a fost înțeleasă de Marele Rege Ferdinand I și a urmat-o cu acel exemplu, unic în Istoria lumii, de sacrificiu și devotament pentru poporul cărui i-ai jurat credință și supunere la legile lui, la aspirațiile lui... chiar când trebuia să tragă sabia

impotriva familiei, fraților săi de sânge!!

Numai legendele ne mai redau asemenea pilde de înțelegere a aspirațiilor poporului ce conduce, de completă identificare între Rege și Popor.

Depărtarea în timp, va așeza și zugrăvi în adevărata ei lumină icoana Marelui Rege, Făuritor al României Mari, așa după cum numai depărtarea ne redă farmecul miraculos al aurorii boreale.

Și au pornit flăcări noștri, voinici cu dascălii lor în frunte, ca ofițeri acum, cu aceia cari le arătaseră pe hartă Ardealul în Robie, le aprinseseră în suflete de școlari flacăra eliberării și întregirii neamului, au plecat să înfăptuiască cu sabia, ceea ce propovăduiseră cu vorba. Au pornit „La arme, să cucerim, ce-avem de cucerit!”

Și ne-au dat ostașii noștri prin eroismul lor neprecupețit, prin botezul de sânge dela Jiu, Dragoslavele, Măraști, Oitav și Mărășești, ne-au dat pe acel zece Maiu al eliberării și conbucării tuturor Românilor.

Încă nu s'a scris într'un tot și în adevărata lor lumină paginile de aur ale epopeii eliberării și unirii neamului românesc, cari ne-au adus pe acel zece Maiu al întregului Neam românesc!

Un deceniu s'a scurs de atunci și totuși patimile mărunte, ambițiile, revendicările egoiste... împiedică încă, îngreunează elaborarea și încadrarea pentru eternitate a acestor pagini de aur, în care s'a împlinit idealul nostru național.

Aveam, însăfârșit toți Români, aproape toți, nu alt zece Maiu; dar în acest deceniu de după războiu, zece Maiu nu a fost o zi de adevărată sărbătoare a eliberării poporului...

Un sistem de guvernământ uzurpator, tiranic, mincinos și fals, ținea de parte pe marele suveran, poporul, dela această sărbătoare, de mult visată, solicitată, dar împiedicată, artificializată ca întreaga viață de guvernare a acestei decade...

Și acum răsuna, clopotele, bubuia tradiționalele 101 tunuri; țara întregită, prin „aleșii săi” sărbătorea pe noul zece Maiu. Dar „aleșii” nu erau ai poporului; erau reprezentanții furtului de voturi și siluirii conștiinței cetățenești; poporul nu lua parte, prin voia sa liber exprimată, la Marea sărbătoare, la acest zece Maiu dorit cu atâta tărie de toți...

Și ne-a fost dat să serbăm în aceste vremuri de mistificare, pe un zece Maiu artificial, mincinos, de simplă paradă, din ordin, ori din condescendență pentru Dinastie ori continuarea tradiției din bătrâni.

L-am prăznuit; dar nu l-am sărbătorit cu adevărat.

Abia anul acesta ne-a venit și am sărbătorit pe zece Maiu cel adevărat, al nostru al tuturor, al poporului întreg și întregit, liber în afară și eliberat politicește înăuntru.

Nu a fost o simplă paradă, ci o adevărată sărbătoare; sărbătorea eliberării și redesteptării întregii conștiințe naționale...

(Continuare pe pag. 4.)

Marele discurs al dlui Prim-ministru Iuliu Maniu asupra rostului organizațiilor chemăriste de voinici.

Publicăm după notele stenografice strălucitului discurs al dlui prim-ministru Iuliu Maniu — asupra organizațiilor chemăriste de voinici.

D. IULIU MANIU: Onorată Cameră, mi s'a adresat ieri în Senat, din partea d-lui senator Lapedatu, fost ministru și aci în Cameră, din partea d-lui deputat Djucara o întrebare privitoare la serbarea voinicilor din Blaj, întrebare la care s'a alăturat și dl deputat Goga. Fiindcă de pe banca ministerială s'a pus ieri în vedere că voi răspunde la aceste întrebări numai decît și fiindcă președintele partidului național liberal este membru al Camerei și deoarece întrebarea s'a adresat în numele partidului liberal, cred că este locul să răspund acolo unde ar putea intra în discuție și șeful partidului, care a adresat întrebarea. De sine înțeles că răspunsul meu poate fi considerat dat și domnului senator Lapedatu, deoarece iarăși de sine înțeles, nu va împiedica ca intrucît dl senator Lapedatu va dori, răspunsul meu să-l repet și în Senat.

Pentru a înlătura dela început orice nedumerire, am să declar — și poate declarația mea, în atmosfera care s'a creat în jurul acestei chestiuni, și după toml tragic în care unele dintre prtilele din opoziție, și-au arătat îngrijorarea patriotică față de liniștea țării, atât de mult amenințată și va surprinde.

Serbarea din Blaj, care este obiectul discuției s'a ținut cu știrea mea. Domnii miniștrii Aurel Vlad și Voicu Nițescu au luat parte tot cu știrea mea (apluaze pe băncile majorității). S'a întâmplat aceasta în mod logic și conform tradiției partidului nostru.

FESTIVITATEA ESTE O TRADIȚIE POLITICĂ

Zace în tradițiunea partidului național-tărănesc, ca generația tânăra să fie cât mai mult încheșată în rândurile luptătoare ale partidului nostru (apl. prelungite pe băncile majorității).

Conducătorii acestui partid au crezut totdeauna, sunt convinși, ca foarte corect că evoluțiunea normală a gândirii politice precum și o acțiune logică și consecventă pusă în serviciul acestei evoluțiuni să asigure mai mult, prin aceea că diferitele generații cari într'un moment dat formează națiunea să-și dea mâna pentru a merge alături în susținerea ideii politice, de care sunt însușeștiți.

Așa a fost totdeauna și a fost foarte bine! În 1848 s'a alăturat celor bătrâni generația tânăra cu Simion Bărnuț și Avram Iancu, în frunte împreună cu toți cei cari îi înconjurau.

În 1867, alături de bătrânul Șaguna și de ceilalți, cari erau în fruntea partidului, s'au alăturat Macelariu, doctorul Raftu și alții, cari aparțineau generației tinere.

În 1881 acestora s'au alăturat în organizația de partid bine încheșată prin fuziunea partidului național din Transilvania cu cel din Ungaria, generația doctorului Lucaci, Coroianu, Brote și Slavici. Mai tîrziu, în 1892, s'a întâmplat același lucru cu generația lui Aurel Popovici, Ștefan Pop și ceilalți, iar în 1905 același lucru s'a întâmplat cu generația doctorului Vaida, Aurel Vlad, căreia aparțin și eu (apluaze prelungite pe băncile majorității) care prin o bine încheșată organizație și politică națională a tineretului a reușit să prefacă programul politic al națiunii române din Transilvania și Ungaria, în sensul autonomiei naționale, din tactica pasivistă, în tactica activistă, căreia toată lumea recunoaște, roadele bune ce a dat. (Apl. pe băncile majorității).

Așa s'a întâmplat și în anul 1926 când, conform acestei tradiții, prin întâmplarea dureroasă a așa numiturii „fripturism“ era amenințată viața politică cu o dezechilibrare morală. Ca o reacțiune morală politică, s'a realizat înjghebera generației tinere de atunci, într'un mînușchi, sub numirea „Chemarea“ care din 1926 duce alături de conducătorii actuali ai partidului național-tărănesc, lupta pentru emănciparea politică a întregului po-

por român, tot așa cum o duceau mai de mult pentru emănciparea națională a poporului român din Transilvania și Ungaria. (Apl. pe băncile majorității).

Eu ca prezident al partidului și întreaga conducere de partid, nu putem decît să ne bucurăm de această înrolare a generației tinere în falangele luptătoare ale partidului național-tărănesc, în serviciul ideologiei sale naționale și democratice.

N'am putut decît să aprob, când tinerii intelectuali s'au hotărât să organizeze nu numai tineretul intelectual, ci și tineretul celălalt și mai ales cel țărănesc.

În consecință, atunci când au cerut dela mine autorizarea, să poată duce această organizație în păturiile cât mai largi ale populației, le-am cerut să-mi arate, mai deaproape, scopurile, pentru cari vreau să lucrez și mijloacele pe cari vor să le pună în aplicare declarându-le că o astfel de înjghebare nu poate să aibă loc nici astăzi, cum nu a putut avea loc nici în trecut, decît numai în disciplina, ideologia și în serviciul programului partidului național-tărănesc (apluaze pe băncile majorității).

I-am rugat să-mi arate, cum vor să realizeze acest lucru și le-am dat facultatea ca într'o adunare oare-care să-și precizeze prin acceptarea unui statut directivele activității proiectate să-mi prezinte acest statut, ca pe urmă să-l prezint și eu Congresului partidului, ca intrucît această înjghebare a tinerimei convine Congresului partidului, să fie aprobat și felul ei de gândire și planul de acțiune stabilit în statut.

UN PROGRAM ÎNALȚĂTOR

Și, ca să vedeți cum au satisfăcut eu acestei dorinți ale mele, dați-mi voi să citește partea aceea din proiectul lor de statut care exprimă această idee și care a fost citită la Blaj, statut pe care ei l-au proclamat ca al lor, pentru a-l supune Congresului partidului național-tărănesc spre aprobare:

ACTIVITATEA: 1) Educațiunea cetățenească, culturală, morală și sportivă.

MIJLOACELE: 1) Lupta pentru realizarea integrală a idealului național și înfăptuirea democrației în domeniul politic, sub programul și disciplina partidului național-tărănesc. (Apl. pe băncile partidului național-tărănesc).

2) În domeniul economic: lupta pentru apărarea și propășirea intereselor țărănimii, ținându-se seamă de interdependența claselor sociale. (Apl. pe băncile majorității).

3) Organizarea tineretului, ca atare, nu se amestecă în lupta de ierarhizare în partid.

Cred, domnilor, că aceste câteva puncte lăunresc pe deplin și scopul și natura și mijloacele cu cari această parte a partidului național tărănesc vrea să contribuie, la propășirea politică și națională a poporului românesc. (Apl. prelungite pe băncile maj.).

SPULBERAREA UNEI ACUZAȚIUNI NEINEMEIATE

Deoarece în întrebarea care mi s'a pus, se cuprinde o acuzație, motivată cu discursul d-lui Voicu Nițescu, ministrul Ardealului, dați-mi voi să citește discursul său din gazeta „Dreptatea“, în care se produce exact ce a spus d-sa. Citez:

„Domnul ministru, Voicu Nițescu, a lămurit rosturile organizației tinerilor aderenți ai partidului, organizație ce nu are nici un scop de conspirație sau de răsvrătire. Nici un partid nu are dreptul să considere țara ca moșia sa, dar un partid conștient de menirea lui are datoria principală să recurgă la toate mijloacele, pentru înălțarea conștiinței naționale. (Apl. pe băncile maj.). La temelia statutului, ca și a colibelor, trebuie așezată cinstea și omenia. (Apl. pe băncile maj.).

Prin organizarea tinerimei și manifestarea ei națională, arătăm că aci este un neam-cult, care va și să-și apere independența, cu orice pret. Rostul acestei organizații este de a crește tînăra generație, care va avea, mâine, răspunderea conducerii acestei țări, și care să fie în stare să asigure o existență normală, să facă și acești voinici ceea ce au făcut legionarii romani să-și apere Regele și Regenta, să-și apere guvernul și țara (apl. pe băncile maj.).

Cred, domnilor, că nu se poate mai clar preciza ceea ce este în mintea și în sufletul acestor oameni, decît prin cele stabilite în statut și prin acest discurs prea frumos.

Acasta rămâne o organizațiune în sînul partidului național-tărănesc, sub răspunderea lui politică, la serviciul ideilor sale politice și depune o activitate spre înălțarea național-democratică a neamului românesc și spre apărarea Regelui, țării și Neamului (apl. prelungite și îndelung repetate pe băncile majorității).

Dar mă veți întreba dv., pentru ce e lipsă de acest lucru?

E lipsă și încă o foarte mare lipsă națională, pentru că foarte multe partide, de altă ideologie socială decît noi, își organizează tineretul lor și ar fi o foarte mare gresală, dacă noi, partidele românești, am lăsa neorganizate generațiile tinere și încă neînchegate într'o acțiune politică sănătoasă (apl. prelungite pe băncile maj.).

Dv., știți prea bine că partidul socialist își are organizația sa a tineretului partidului comunist are organizația sa comunistă a tineretului.

D. I. G. DUCA: Partidul comunist nu există.

D. IULIU MANIU: Dv., știți foarte bine că de necesar este ca sufletul și mintea generațiilor tinere, mult mai aplecate la impresiuni trecătoare decît generațiile de mai înainte, să nu fie lăsate pradă curenților sociale și politice subversive și timide indifferente față de interesul general al țării și al nației românești, și față de ordinea socială actuală (apl. pe băncile majorității).

Socot o datorie de prevedere politică și națională acest lucru și așa dor, ca fiecare partid român național, să facă același lucru. (Apluaze îndelung prelungite, strigate de bravo pe băncile majorității). Eu nu vreau să abat dela acest gînd partidele protivnice nouă, din contră, eu le incurajez să-l înfăptuiască și ele, în proporție cu țăriile ideologiei lor (ilaritate, aplauze pe băncile majorității), în proporție cu puterea lor de propagandă și în proporție cu devotamentul pe care îl au, nu numai față de interesele lor de partid, ci și față de întreaga țară, față de întreaga nație și mai ales, față de marele interes național, ca generația tânăra să fie educată într'o direcțiune cetățenească națională, conștientă și românească (apluaze prelungite pe băncile majorității).

În fața acestor constatări și în fața acestor netăgăduite adevăruri, celelalte excepțiuni prezentate, nu pot avea mai ales importanță, fiindcă chestiunea educației politice cetățenești a generației tinere, este de o așa mare importanță în viața unei națiuni, încât față de acest interes, celelalte lucruri, care ar putea, poate să displacă cuiva, din interes de partid nu pot avea nici o importanță.

Acasta mai ales dacă ne dăm seama, că în toate statele, învecinate, tineretul națiunilor care ne înconjoară este organizat în acest sens, în sînul deosebitelor partide politice (apluaze pe băncile majorității).

Adică, ce ne-ar putea împiedica pe noi românii, să urmărim această pildă bună a lor? Desigur, că nimic căci dacă partidele adverse nouă ar simți în ele puterea de a o face, fie ea putere atractivă a ideologiei lor, fie ea putere de propagandă a lor, ar fi fă-

cute-o înainte de noi (apluaze prelungite pe băncile majorității).

Să fie sigure aceste partide, că dacă ar fi făcut-o înainte de noi, noi nu le-am fi criticat, ci le-am fi lăudat și am fi mers în urma lor (apluaze prelungite pe băncile majorității).

GUVERNUL NU VA TOLERA ORGANIZAȚIUNI SUBVERSIVE

De sine înțeles, onorată Cameră, că atât în gazete, cât și în interpelările prezentate, s'a adăos la acest miez și fond al chestiunii mai multe lucruri care însă pot să vă asigure pe dv. că sunt lipsite de temei.

Înainte de toate, dl deputat Djucara, întreabă „cum este cu putință ca un guvern, care a revendicat puterea în temelii primicișilor constituționale și a respectului legalității să patroneze sau să tolereze organizațiuni, care tind să substituie în locul ordinii legale forțe, fără de răspundere, menite să înlesnească toate aventurile și să expună țara la toate primejdiile?“

Declar, domnilor, categoric că guvernul nu va tolera niciodată așa ceva. Guvernul actual ar fi cel dintâi care, cu toată energia, cu toată puterea și cu toate mijloacele de care dispune, ar opri, ca față de puterile constituționale organizate să se instituie în țară alte forțe, care ar putea avea scopul să substituie menirea pe care o au forțele organizate constituționale sau care ar putea tulbura liniștea în țară (apluaze prelungite pe băncile majorității).

O DESMÎNTIRE A D-LUI MINISTRU AL VAIDA-VOEVOD

Dela sine înțeles, d-lor deputați, că pentru a putea pune această întrebare se face convocare la anumite declarațiuni ale d-lui ministru de interne Alexandru Vaida-Voevod.

Sunt autorizat din partea d-sale, să aduc la cunoștință în modul cel mai categoric, că declarațiile dumisale, au fost greșit reproduce și foarte tendențios interpretate.

Nu eu sunt chemat să arăt conținutul declarațiilor d-sale și să interpretez sensul lor. Aceasta, dacă se va găsi necesar o va face dl ministru de interne, dl Alexandru Vaida-Voevod. În tot cazul, constat, că declarațiile au fost greșit redade și greșit interpretate.

I. P. S. MITROPOLITUL DE BLAJ N'A ASISTAT LA SOLEMNITATE

A doua chestiune care s'a pus în legătură cu aceasta este așa zisa participare a I. P. S. Mitropolit din Blaj la această solemnitate, participare care însă n'a avut loc, I. P. S. Mitropolit n'a luat parte la acest act; I. P. S. Mitropolit nu face politică și prin urmare este evident că învinuirea sau temerea care este cuprinsă în pasajul respectiv din interpelarea d-lui Djucara este cu totul lipsită de temei.

DUMNEZEU ȘI PATRIA

Este adevărat însă, d-lor alțișeva Este adevărat că d-nii miniștrii Aurel Vlad și Voicu Nițescu, iarăși conform tradiției noastre, și ca particullari și ca miniștrii ai țării, și-au ținut de datorie să se prezinte I. P. S. Sale, în palatul său. Este aceasta așa de firesc, așa de natural, încât d-lor miniștrii și I. P. S. Sale nu li se poate aduce vre-o vină. Și este adevărat că I. P. S. Sale a avut la masa sa seara, absolut independent de această serbare, pe d-nii miniștrii, care erau în Blaj. Este foarte firesc și foarte natural mai ales că dl Voicu Nițescu, deși ortodox, a servit două ani alături de mine, la contenciosul mitropoliei din Blaj este bun prieten și cunoscut al I. P. S. Sale, lăsînd acolo cele mai excelente amintiri, iar dl Aurel Vlad, deși ortodox, n'a lip-

